

Συνέδρια με ψυχή!

Κύριε Διευθυντά.

Το Συνέδριο του ΟΜΕΠΟ (Όμιλος Ενισχύσεων Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων) έγινε με επιτυχία στο Ευγενίδειο Ίδρυμα, στις 27 και 28.9.1990. Δόθηκε η ευκαιρία στους συμμετέχοντες άμεσα, αλλά και στην κοινή γνώμη, μέσω των σχετικών δημοσιεύσεων, πριν και μετά, να γνωρίσουν το θεσμό των Χορηγών και την αξία των Πολιτιστικών (Τέχνες, Θέατρο, Γράμματα, Αθλητισμός...) από την Αρχαία ήδη εποχή, αλλά και στη σύγχρονη μορφή τους διεθνώς στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και στην Ελλάδα, όπου η αγωνιστική παρουσία των πρωτεργατών του ΟΜΕΠΟ κ. Αχιλλέα Έξαρχου και κ. Μαρλένας Γεωργιάδου είναι έκδηλη.

Οι εισηγητές του διήμερου και οι συζητητές κάλυψαν με γνώση κι εμπρίθεια το θέμα τους και η επιδοκιμασία ήταν γενική. Μα εκείνη που καταχειροκροτήθηκε ήταν μία ομιλήτρια από τους Χορηγούς. Πρόκειται για την κ. Καίτη Κυριακοπούλου, Πρόεδρο της Εταιρίας "Βωξίτες Παρνασσού" και μέλος του Δ.Σ. του ΟΜΕΠΟ. Ήταν η μόνη, που μίλησε για την αξία του Ανθρώπου, της Αγάπης, των ουσιαστικών ανθρωπίνων σχέσεων σ' έναν ανθρώπινο πολιτισμό! Και, προ παντός, αυτά που είπε τα ένιωθε, τα πίστευε, ο λόγος της ήταν ζωντανός και δημιούργησε ένα κλίμα ενθουσιασμού. Πολλοί, μόλις τέλειωσε, έσπευσαν να τη συγχαρούν, να τη γνωρίσουν, να επικοινωνήσουν προσωπικά μαζί της... Σπάζοντας τον πάγο του απρόσωπου των επιστημονικών Δημοσίων Σχέσεων, της κυριαρχούσας συνήθως, "γκλασσε", ορθολογικής και επιχειρησιακής συμπεριφοράς των συνεδρίων... Το γνήσιο, το ειλικρινές και αυθόρμητο, το ουσιαστικό και το πνευματικό ανατάραξε τα νερά, ξάφνιασε τους συνέδρους,... ξύπνησε μερικούς, έδωσε στην ψυχή φτερά!

Και το 1987, στο συνέδριο των 40 μη κερδοσκοπικών σωματείων, με πρωτοβουλία και οργάνωση της Ελληνικής Πολιτικής Εταιρίας και υπό την αιγίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπήρξε ανάλογη, αν και αρκετά διαφοροποιημένη προς τα άνω, ατμόσφαιρα... Συζητούσαν όμως επί πολύ για Κοινωνική Πρόνοια, δίνοντας έμφαση στην κρατική -των χρηματικών παροχών- τη στιγμή που εκατοντάδες σωματεία προσφέρουν κάτι το ανεκτίμητο, που έχει καταντήσει ξένο προς το άψυχο κράτος -την έμπρακτη, την έμπυχη, την ανιδιοτελή αγάπη... Όταν τους το επισήμανε γραπτά μια φοιτήτρια, η δεσποινίδα Πάνσυ Γιαφεντή -μέλος μας- ότι, και όμως... "ο βασιλιάς είναι γυμνός και ας φοράει κορώνα!"*, έμειναν άφωνοι! Δεν το είχαν σκεφθεί ότι όλα τ' άλλα να έχεις, χωρίς αγάπη είσαι "χαλκός ηχών και κύμβαλον αλαλάζον!...". Ο προεδρεύων της συνεδρίας Καθηγητής κύριος Τάσσιος εξήγησε το φαινόμενο λέγοντας, παρενθετικά, μετά, στο ασανσέρ, "μα.. η Αγάπη είναι ντεμοντέ!", εκτός εποχής! Αλλά, βέβαια, η συνέπεια είναι ότι και ο Άνθρωπος, είναι "ντεμοντέ", οπότε γίνεται της μόδας η απανθρωπιά! Η βία, η κερδοσκοπία, η μοναξιά, η πλήξη, τα ναρκωτικά. Και τότε πώς μπορούμε να μιλάμε για Πολιτισμό και τι χρειάζονται οι Χορηγίες; "Αν δεν έχουν σκοπό να συμβάλουν στην ανύψωση του Ανθρώπου μέσω των ανθρωπιστικών αξιών", όπως τόνισε η κ. Κυριακοπούλου;

Αλλά και η επικοινωνία μεταξύ των συμμετεχόντων στο συνέδριο, παίρνει έτσι μια δευτερεύουσα θέση, φτάνοντας στο σημείο να σημειώνονται στοιχειώδεις οργανωτικές ελλείψεις: Οι κονκάρδες των συμμετεχόντων είχαν μόνο το όνομα, όχι την ιδιότητα ή το φορέα που αντιπροσώπευαν. Δεν προβλέφθηκε, ούτε καλύφθηκε η ανάγκη θέσης στη ρεσεψιόν για τα ενημερωτικά έντυπα των συμμετεχόντων πολιτιστικών φορέων. Δεν υπήρξε πίνακας των συμμετεχόντων, παρά "κατόπιν εορτής", ύστερα από διαμαρτυρίες, και αυτός κακός σε εμφάνιση και ελλιπής σε ονόματα και σε περιεχόμενο χωρίς διευθύνσεις, τηλέφωνα και fax! Δε δόθηκαν ούτε οι ελάχιστες εκείνες προσκλήσεις, μέσω των Συνέδρων Φορέων, για συμμετοχή στο συνέδριο προσώπων σχετικών με το θέμα -όπως ο συγγραφέας του ζωντανού βιβλίου "Για μια πολιτική της κουλτούρας", με ειδικό κεφάλαιο για τις χορηγίες κ. Δ. Αθανασόπουλος- ώστε, τελικά, ο μόνος τρόπος συμμετοχής τους ήταν να καταβάλουν για είσοδο 22.000 δραχ!

Φαίνεται πως είναι ανάγκη ν' ανακαλύψουμε τον Άνθρωπο. Το πρόσωπο του οποίου είναι κρυμμένο πίσω από άψυχες μάσκες -επιστημονισμού, ορθολογισμού, τεχνοκρατίας, σκοπιμοθηρίας... Και φαίνονται οι καιροί ώριμοι -όπως φανερώνει και ο ενθουσιασμός του ακροατηρίου- να στήνουμε Συνέδρια με Γνώση ναι, με Οργάνωση ναι, αλλά και με Ψυχή!

Έβη Σταυροπούλου
Γενική Γραμματέας
Αθήνα 11 Οκτωβρίου 1990

*Όλοι χειροκροτούσαν την «Καινούργια φορεσιά του Βασιλιά», ώσπου ένα παιδί φώναξε: «Μα ο βασιλιάς είναι γυμνός!»
Άντερσεν

Υ.Σ. Δεν υπήρξε απάντηση! Όταν ο κ. Α. Έξαρχος, τέως πρέσβης, συνάντησε τη Γενική Γραμματέα μας σε μια δεξίωση, δεν της έδωσε το χέρι, απέστρεψε το πρόσωπο, δεν της μίλησε... Δεν είχε φαντασθεί, ούτε είχε χωνέψει ότι η αλήθεια πρέπει να λέγεται... Από ευγένεια (ή κολακεία) είναι προορισμένη για να κρύβεται. Να κολυμπάμε μέσα στο κατά συνθήκη ψέμα και τίποτε πια να μην προοδεύει.

Ραντεβού σ' έναν επόμενο διάλογο.

Από το περιοδικό Βιβλίο & Ζωή 2^ο, σ. 26-27